

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ZDROWIA¹⁾

z dnia

**w sprawie szczegółowego zakresu zadań psychologa w ramach wsparcia
psychologicznego dyspozytorów medycznych**

Na podstawie art. 26a ust. 5 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2020 r. poz. 882) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowy zakres zadań psychologa w ramach wsparcia psychologicznego dyspozytorów medycznych.

§ 2. Zakres zadań, o których mowa w § 1, obejmuje:

- 1) pracę indywidualną psychologa z objętymi pomocą dyspozytorami medycznymi;
- 2) prowadzenie:
 - a) dobrowolnej grupy wsparcia psychologicznego dyspozytorów medycznych,
 - b) zajęć edukacyjnych,
 - c) porad i konsultacji;
 - d) warsztatów,
 - e) szkoleń,
 - f) monitorowania zachowań na stanowisku pracy,
 - g) diagnozy psychologicznej,
 - h) grupowych metod wsparcia;
- 3) szkolenia w zakresie umiejętności:
 - a) udzielania wsparcia psychologicznego współpracownikom dyspozytora medycznego,
 - b) radzenia sobie ze stresem oraz innych kompetencji psychologicznych przydatnych na stanowisku dyspozytora medycznego.

§ 3. 1. Psycholog otrzymuje informacje w zakresie potrzeb wsparcia psychologicznego dyspozytorów medycznych od:

- 1) dyspozytora medycznego;

¹⁾ Minister Zdrowia kieruje działem administracji rządowej – zdrowie, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 sierpnia 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Zdrowia (Dz. U. poz. 1470).

- 2) innego psychologa;
- 3) kierownika dyspozytorni medycznej lub jego zastępcy;
- 4) głównego dyspozytora medycznego lub jego zastępcy.

2. Kierownik dyspozytorni medycznej lub jego zastępca oraz główny dyspozytor medyczny lub jego zastępca mają obowiązek przekazywać psychologowi informacje dotyczące zaistniałych sytuacji stresowych, niezwłocznie po powzięciu informacji o ich zaistnieniu.

§ 4. W ramach badania kompetencji psychologicznych kandydatów ubiegających się o zatrudnienie na stanowisku dyspozytora medycznego psycholog:

- 1) weryfikuje przy użyciu wystandaryzowanych narzędzi pomiarowych spełniających wymagania wynikające z polskich norm:
 - a) predyspozycje do radzenia sobie ze stresem,
 - b) odporność psychiczną,
 - c) kompetencje komunikacyjne,
 - d) umiejętności współpracy w zespole,
 - d) inne predyspozycje osobowościowe istotne z punktu widzenia specyfiki pracy;
- 2) sporządza raport z badania kompetencji psychologicznych w postaci listy kandydatów z wnioskiem o rekomendowanie przyjęcia kandydata do pracy na stanowisku dyspozytora medycznego bądź o braku rekomendacji w tym zakresie;
- 3) przygotowuje nowozatrudnione osoby do pracy na stanowisku dyspozytora medycznego przez omówienie:
 - a) psychologicznych aspektów środowiska pracy dyspozytora medycznego,
 - b) psychologicznych aspektów podejmowania decyzji przez dyspozytora medycznego,
 - c) wpływu zmęczenia na decyzje podejmowane przez dyspozytora medycznego,
 - d) zasad dobrej praktyki w zakresie współpracy pomiędzy dyspozytorami medycznymi,
 - e) typowych sytuacji trudnych oraz metod ich opanowania;
- 4) opracowuje i aktualizuje materiały służące wdrażaniu pracowników do pracy na stanowisku dyspozytora medycznego;
- 5) obserwuje dyspozytora medycznego na stanowisku pracy pod kątem jego umiejętności radzenia sobie ze stresem oraz współpracy w zespole, a w razie konieczności udziela pomocy w tym zakresie.

§ 5. W ramach prewencji stresu zawodowego psycholog:

- 1) współpracuje z kierownikiem dyspozytorni medycznej oraz jego zastępcą w zakresie wspólnej analizy i budowania klimatu organizacyjnego sprzyjającego współpracy i rozwojowi zawodowemu dyspozytorów medycznych;
- 2) prowadzi analizy potrzeb szkoleniowych, w tym z wykorzystaniem badań ankietowych, wniosków kierownika dyspozytorni medycznej, wniosków z obserwacji własnych psychologa, wniosków dyspozytorów medycznych;
- 3) planuje programy szkoleniowe;
- 4) organizuje i przeprowadza szkolenia w zakresie:
 - a) rozpoznawania symptomów stresu, stylów i metod radzenia sobie ze stresem,
 - b) diagnozowania wypalenia zawodowego,
 - c) profilaktyki uzależnień,
 - d) rozpoznawania i radzenia sobie z objawami stresu pourazowego,
 - e) umiejętności udzielania różnego rodzaju wsparcia współpracownikom,
 - f) efektywnej komunikacji i udzielania wsparcia osobom w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego oraz świadkom zdarzenia i rodzinom osób poszkodowanych w wyniku zdarzeń powodujących stan nagłego zagrożenia zdrowotnego lub zgon,
 - g) współpracy zespołowej w sytuacjach kryzysowych,
 - i) prewencji mobbingu;
- 5) opracowuje dokumentację szkoleniową;
- 6) opracowuje materiały informacyjne i szkoleniowe w zakresie realizowanych szkoleń;
- 7) monitoruje efektywność szkoleń;
- 8) prowadzi programy informacyjne i projekty mające na celu prewencję stresu zawodowego dyspozytorów medycznych, zgodnie z najnowszą wiedzą i zasadami dobrej praktyki psychologicznej.

§ 6. 1. W ramach poradnictwa psychologicznego psycholog podejmuje działania pomocowe z zachowaniem etyki zawodowej i uszanowaniem prawa do odmowy dyspozytora medycznego do skorzystania z pomocy psychologicznej.

2. Działania, o których mowa w ust. 1, są podejmowane przez psychologa w sytuacjach:

- 1) zgłoszenia przez dyspozytorów medycznych problemów psychicznych, mogących wpływać na ich poziom funkcjonowania psychicznego;
- 2) zaobserwowanych albo zgłoszonych przez kierownika dyspozytorni, jego zastępcę oraz głównego dyspozytora medycznego lub jego zastępcę trudności dyspozytora medycznego w pracy zespołowej czy indywidualnej;

3) stwierdzenia u dyspozytora medycznego symptomów świadczących o trudnościach psychicznych;

3. Na wniosek kierownika dyspozytorni, jego zastępcy oraz głównego dyspozytora medycznego lub jego zastępcy, psycholog przeprowadza diagnozę psychologiczną i w razie potrzeby przygotowuje pisemny wniosek o konieczności badania psychiatrycznego w celu ustalenia zdolności do pracy.

§ 7. Psycholog opracowuje i składa wojewodzie raport roczny obejmujący:

- 1) liczbę osób objętych badaniami psychologicznymi do celów rekrutacji;
- 2) liczbę i rodzaj przeprowadzonych szkoleń;
- 3) liczbę dyspozytorów objętych szkoleniami obowiązkowymi i dodatkowymi;
- 4) liczbę porad udzielonych na wniosek pracownika;
- 5) liczbę interwencji psychologicznych na wniosek kierownika dyspozytorni medycznej lub jego zastępcy oraz głównego dyspozytora medycznego lub jego zastępcy, sumarycznie jako interwencje na wniosek osoby trzeciej;
- 6) rodzaj i tematykę stworzonych materiałów dydaktycznych i informacyjnych;
- 7) liczbę osób objętych diagnozą psychologiczną w sytuacjach opisanych w § 6 ust. 3.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2021 r.

MINISTER ZDROWIA

ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM PRAWNYM, LEGISLACYJNYM I REDAKCYJNYM

ALINA BUDZISZEWSKA-MAKULSKA

ZASTĘPCA DYREKTORA

DEPARTAMENTU PRAWNEGO MINISTERSTWA ZDROWIA

/PODPISANO KWALIFIKOWANYM PODPISEM ELEKTRONICZNYM/

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia Ministra Zdrowia w sprawie szczegółowego zakresu zadań psychologa w ramach wsparcia psychologicznego, zwany dalej „projektem rozporządzenia” przygotowano na podstawie art. 26a ust. 5 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2020 r. poz. 882).

Projekt rozporządzenia określa szczegółowy zakres zadań psychologa w ramach wsparcia psychologicznego dyspozytorów medycznych.

Dotychczas zakres wsparcia psychologicznego dyspozytorów medycznych nie był określony w obowiązujących przepisach prawa. Dyspozytorzy medyczni podkreślają potrzebę uzyskania wsparcia psychologicznego, które jest niezbędne dla osób stykających się w codziennej praktyce z tragicznymi w skutkach zdarzeniami. Ponadto, większość wezwań zespołów ratownictwa medycznego jest związana z sytuacją stresową spowodowaną stanem nagłego zagrożenia zdrowotnego. Praca dyspozytora medycznego cechuje się dużą odpowiedzialnością zawodową i wiąże się z wysokim ryzykiem popełnienia błędu. Dyspozytorzy sygnalizują też rosnący poziom agresji słownej ze strony osób dzwoniących na numery alarmowe. W związku z powyższym istnieje wyraźna potrzeba zapewnienia wsparcia psychologicznego dyspozytora medycznego. Wsparcie psychologiczne dyspozytorów medycznych będzie realizowane przez osobę będącą psychologiem, która ukończyła pięcioletnie jednolite studia na kierunku psychologia oraz legitymuje się co najmniej 5-letnim doświadczeniem, w tym doświadczeniem w interwencji kryzysowej lub w pracy polegającej na udzielaniu wsparcia pracownikom medycznym, funkcjonariuszom Policji, wojska lub Państwowej Straży Pożarnej.

Zakres wsparcia psychologicznego i formy tego wsparcia są wzorowane na rozwiązaniach praktykowanych w służbach mundurowych. Psycholog zatrudniony przez wojewodę będzie uczestniczył w procesie rekrutacji, szkolił nowych pracowników, prowadził prewencję psychologiczną wśród dyspozytorów medycznych oraz okazywał im pomoc po traumatyzującym zdarzeniu.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Konieczność wydania rozporządzenia regulującego szczegółowo zakres zadań psychologa w ramach wsparcia psychologicznego dyspozytorów medycznych wynika z art. 26a ustawy z dnia 8 września o Państwowym Ratownictwie Medycznym, dodanego ustawą o zmianie ustawy o Państwowym Ratownictwie Medycznym oraz niektórych innych ustaw z dnia 10 maja 2018 r. (Dz.U. z 2018 r. poz. 1115), który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2021 r.

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców.

Projekt rozporządzenia nie podlega obowiązkowi przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt rozporządzenia nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Nie istnieją alternatywne środki w stosunku do projektowanego rozporządzenia umożliwiające osiągnięcie zamierzonego celu.